Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

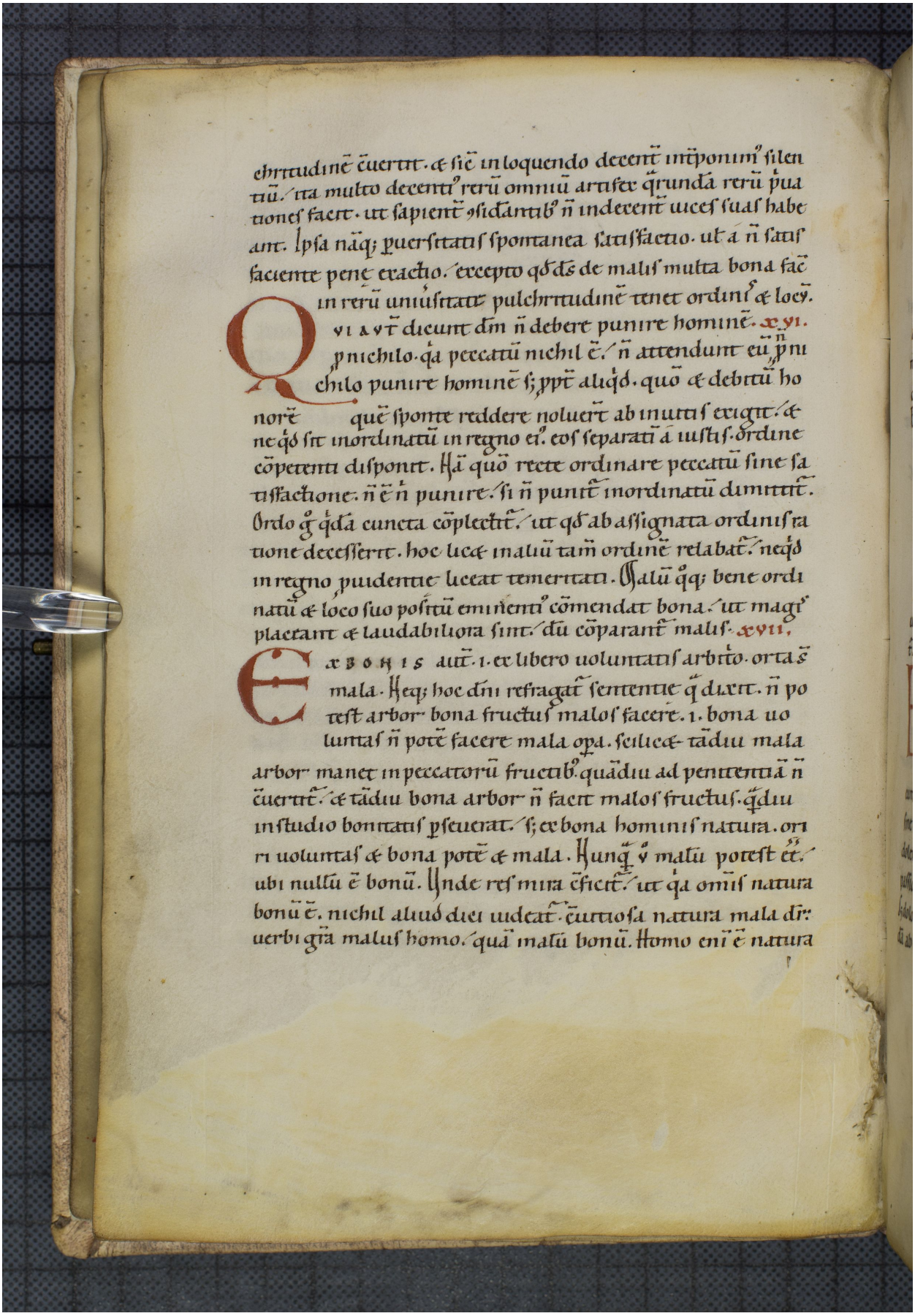

chrtudinē cuertit. & sic in loquendo decent imponim silen
tiū. ita multo decentio rerū omniū artifex q̄runda rerū pua
tones facit. ut sapient sidantib n indecent uices suas habe
ant. Ipsa nāq; puersitatis spontanea satisfactio. ut a n satis
faciente pene exactio. excepto qđ ds de malis multa bona fac
in rerū uniūsitate pulchrtudinē tenet ordinis & locis.
QVIDAM dicunt dm n debere punire hominē. xvi.
p nichilo. q̄a peccatū nichil ē. n attendunt eū p ni
chilo punire hominē si; ppt aliq̄d. quo & debitū ho
norē quē sponte reddere noluert ab inuitis exigit. &
ne q̄d sit inordinatū in regno ei. eos separati a iustis. ordine
cōpetenti disponit. Ha quo recte ordinare peccatū sine sa
tisfactione. n ē n punire. si n punit inordinatū dimittit.
Ordo g q̄da cuncta cōplectit. ut qđ ab assignata ordinis ra
tione decesserit. hoc luce malū tam ordinē relabat. neq̄d
in regno prudentie lucat temeritati. Malū q̄q; bene ordi
natū & loco suo positū eminenti comendat bona. ut magis
placeant & laudabiliora sint. du cōparant malis. xvii.
EX BONIS autē. i. ex libero uoluntatis arbitio. orta s
mala. Heq; hoc dni refragat sententie q̄ dixit. n po
test arbor bona fructus malos facere. i. bona uo
luntas n potē facere mala opa. scilicet tādiu mala
arbor manet in peccatorū fructib quādiu ad penitentiā n
cuertit. & tādiu bona arbor n facit malos fructus. q̄diu
in studio bonitatis pseuerat. si; ex bona hominis natura. ori
ri uoluntas & bona potē & mala. Hunc v malū potest ee.
ubi nullū ē bonū. Unde res mira cficit. ut q̄a omis natura
bonū ē. nichil aliud dici uideat. curiosa natura mala dr.
uerbi gra malus homo. quā malū bonū. Homo enī ē natura